

TRIBUNALUL VASLUI

Str. Ștefan cel Mare , nr. 54, VASLUI

Tel. 0235311032,
Fax. 0235312432

ROMÂNIA

TRIBUNALUL VASLUI – Operator de date cu caracter personal înregistrat la AVOCATUL POPORULUI - NR. 3136/2005

Nr. 2/RP/07.01.2014

BIROUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE

CĂTRE,

COTIDIANUL „GÂNDUL”
D-LUI REPORTER SPECIAL ANDREI LUCA POPESCU

Ca urmare a cererii dumneavoastră înregistrată la Tribunalul Vaslui cu nr. 2/RP/07.01.2014, vă trimitem alăturat copie după Sentința Civilă nr. 1809/CA/16.09.2013 pronunțată în dosarul nr. 2659/89/2013 și copie după Sentința Civilă nr. 1928/CA/30.09.2013 pronunțată în dosarul nr. 2658/89/2013.

CONDUCĂTOR BIROU DE INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE
Președinte Consilier Sîrghi Diana Elena

Înăscris
Expert Galaț Elena Daniela
[Signature]

R O M Â N I A

TRIBUNALUL VASLUI
SECTIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 1809/C.A./2013

Şedinţa publică de la 16 Septembrie 2013

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol pronunțarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant PREFECTUL JUDEȚULUI VASLUI, cu sediul în Vaslui, str. Ștefan cel Mare nr. 79, jud. Vaslui și pe părât CONCILIUL LOCAL AL COMUNEI COROIEȘTI, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, lipsesc părțile.

Mersul dezbatelor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 09.09.2013, care face parte integrantă din prezența sentință și când, din lipsă de timp pentru deliberare, s-a amânat pronunțarea pentru astăzi, 16.09.2013, dându-se soluția de față;

**INSTANȚA,
Asupra cererii de față,**

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe cu nr. 2659/89/2013 reclamantul Prefectul Județul Vaslui a chemat în judecată părâtul Consiliul local al comunei Coroiești, jud. Vaslui solicitând anularea Hotărârii Consiliului local al comunei Coroiești nr. 2/30.01.2013 privind interzicerea explorării – dezvoltării - exploatarii gazelor de șist prin metoda neconvențională pe teritoriul comunei Coroiești, județul Vaslui.

În motivarea acțiunii se arată că prin Hotărârea nr. 2 din 30.01.2013, Consiliul local al comunei Coroiești a hotărât următoarele:

- interzicerea explorării, dezvoltării, exploatarii gazelor de șist prin metoda neconvențională pe teritoriul comunei Coroiești, județul Vaslui;

- interzicerea dării în administrare, concesionare sau închiriere a terenurilor, proprietatea publică a comunei, în scopul explorării, dezvoltării, exploatarii gazelor de șist prin metoda neconvențională;

- interzicerea vânzării, concesionării sau închirierii a terenurilor, proprietatea privată a comunei, pe care urmează a fi efectuate lucrări de explorare, dezvoltare, exploatare gazelor de șist prin metoda neconvențională;

- interzicerea folosirii drumurilor de exploatație aflate pe domeniul public și privat al comunei Coroiești, în scopul explorării, dezvoltării, exploatarii gazelor de șist prin metoda neconvențională;

- interzicerea eliberării de avize, certificate de urbanism și autorizații de construire în vederea amplasării de construcții, sonde de extracție a gazelor de șist.

Prin adresa nr. 1250/16.05.2013, Instituția Prefectului - Județul Vaslui a solicitat Consiliului local al comunei Coroiești reanalizarea Hotărârii nr. 2/30.01.2013 și revocarea acesteia în prima ședință a consiliului local, motivat de faptul că, prin adoptarea acestei hotărâri, consiliul local și-a depășit competența materială, printre atribuțiile prevăzute de art. 36 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, neregăsindu-se și aceea având ca obiect bogățiile subsolului care fac obiectul exclusiv al proprietății publice a statului.

Potrivit dispozițiilor art. 136 alin. 3 din Constituția României, republicată, coroborate cu cele ale art. 3 alin. 2 din Legea privind bunurile proprietate publică nr. 213/1998, bogățiile de interes public ale subsolului fac obiectul exclusiv al proprietății publice a statului și nu al unității administrativ-teritoriale. Statul este singurul subiect de drept care poate avea în proprietate resursele subsolului și singurul care asigură și reglementează exploatarea acestora. Unitățile administrativ-teritoriale pot fi titulare ale dreptului de proprietate publică numai asupra unor bunuri în privința cărora, prin lege organică, s-a dispus că fac obiectul exclusiv al proprietății lor publice. Or, în lipsa unei astfel de legi organice, hotărârea adoptată de Consiliul local al comunei Coroiești este lipsită de temei legal.

Pentru a fi valabil, actul administrativ trebuie emis de către autoritatea competentă și în limitele competenței sale. Or, bogățiile statului reprezintă o problemă de interes național, nu de interes local, motiv pentru care actul decizional nu poate să aparțină decât autorităților publice statale abilitate și nicidcum vreunei autorități locale.

In ceea ce privește prevederile art. 5 al Hotărârii nr. 2/2013 referitoare la interzicerea eliberării de avize, certificate de urbanism și autorizații de construire, apreciem că acestea exced cadrul legal, respectiv Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit acestei legi, autorizația de construire se emite numai dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile cerute de lege (alin.9 al art.7). Nerespectarea termenelor legale referitoare la emiterea autorizației atrage răspunderea materială, contravențională, civilă și penală, după caz, a persoanelor fizice cu atribuții în domeniu.

Totodată, consiliul local nu are abilitarea de a interzice eliberarea certificatului de urbanism. Prin acest act se aduce la cunoștința solicitantului cerințele urbanistice și lista cuprinzând avizele și acordurile legale necesare. Mai mult, refuzul emiterii certificatului de urbanism constituie, potrivit art. 24 alin.1 lit.d) din Legea nr. 50/1991, infracțiune.

Mentionează că, potrivit art. 5 din legea amintită mai sus, *avizele și acordurile stabilite prin certificatul de urbanism se solicită de către investitor/beneficiar și se obțin de la autoritățile competente în domeniu înaintea depunerii documentației pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții la autoritățile administrației publice competente.*

Este adevărat că, potrivit Legii nr. 215/2001 privind administrația publică locală, consiliul local are dreptul de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, treburile publice, însă numai cu respectarea legii. Eliberarea autorizațiilor de construire nu cade în sarcina autorității publice locale deliberative. Potrivit art. 36 din lege, în sfera atribuțiilor privind administrarea domeniului public și privat al unității administrativ-teritoriale intră, printre altele, doar avizarea sau aprobarea documentațiilor de amenajare a teritoriului și urbanism ale localităților, aşa cum sunt definite de art. 39 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului, nu și eliberarea de autorizații de construire.

Având în vedere situația de fapt prezentată, solicită admiterea acțiunii și anularea Hotărârii Consiliului local al comunei Coroiești nr. 2/30.01.2013 privind interzicerea explorării-dezvoltării-exploatării gazelor de sist prin metoda neconvențională pe teritoriul comunei Coroiești, județul Vaslui.

În drept invocă dispozițiile art. 1 alin. 8 și ale art. 3 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În dovedire a depus înscrisuri.

Cererea este scutită de plata taxelor de timbru, potrivit art. 3 din Legea 554/2004.

Pârâtul Consiliul Local Coroiesti, legal citat, a depus întâmpinare solicitând respingerea cererii de chemare in judecata si menținerea hotărârii atacate a Consiliului local Coroiesti nr. 2/30.01.2013, ca fiind temeinica, legala si in concordanta cu legislația in vigoare, pentru următoarele motive:

1. Invocă excepția tardivității introducerii cererii de chemare in judecata. Potrivit art. 11 alin. (1) "Cererile prin care se solicita anularea unui act administrativ individual se pot introduce in termen de sase luni de la data la care s-a cunoscut despre existenta actului. Potrivit art. 11 alin. (3) din legea 554/2004 "In cazul acțiunilor formulate de Prefectul județului, termenul curge de la data cand s-a cunoscut existenta actului nelegal dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului. Hotărârea a fost data in data de 30.01.2013, iar Prefectura a luat cunoștința despre aceasta hotărâre imediat dupa ce a fost adoptata.

2. Invocă excepția lipsei de interes in promovarea acestei acțiuni, in condițiile in care, prin hotărârea pe care a dat-o nu a afectat in nici un fel Instituția Prefectului, nu a produs nici o vătămare acestei Instituții, si nu a afectat interesul legitim al vreunei entități sau persoane. In alta ordine de idei, Legea Contenciosului Administrativ, in art. 1 alin (1), prevede ca: "Orice persoana care se considera vătămată intr-un drept al sau, ori intr-un interes legitim, de către o autoritate publică se poate adresa Instanței de contencios Administrativ".

Solicită Prefecturii Județului Vaslui sa nominalizeze care este vătămarea pe care a suferit-o, sa faca dovada acestei vătămări si care sunt legile incalcate prin adoptarea hotărârii nr. 2 din 30.01.2013, aducând la cunoștința Prefecturii județului Vaslui ca, in aceleasi condiții de elaborare si concept legislativ a fost avizata pentru legalitate hotărârea nr. 8 din data de 05.07.2012 a Consiliului local al comunei Iana, jud. Vaslui, pe care o anexează in copie.

Dat fiind faptul ca textul de lege (art. 1, alin [1] din Legea contenciosului administrativ) condiționează adresabilitatea unei astfel de cereri de vătămare intr-un drept personal, consideră ca in spăta de fata lipsește cu desăvârsire vătămarea, de unde reiese in mod evident ca Prefectura nu are nici calitate, nici interes, in promovarea unei astfel de acțiuni.

Pe fondul cauzei intelege sa invoce:

1. Consiliul Local Coroiesti, județul Vaslui, a adoptat hotărârea nr. 2/30.01.2013, in deplina legalitate si având toate competentele pe care legea le impune, cu atat mai mult cu cat statul care are in proprietate resursele subsolului si singurul care asigura si reglementează exploatarea acestora nu a reglementat in nici un fel exploatarea neconventională a gazelor de sist, Legea facand referire doar la exploatarea prin procedura convențională. Potrivit art. 4 alineat (1) litera e) "Autorizațiile de

construire se emit de primarii comunelor, pentru lucrările ce se executa in teritoriul administrativ al acestora", numai pentru lucrările ce privesc intravilanul localităților.

Potrivit art. 2 alin. (1) din legea 215/2001 ") Administrația publica in unitățile admnistrativ-teritoriale se organizează si funcționează in temeiul principiilor descentralizării, autonomiei locale si deconcentrării....". Potrivit art. 3 alin (1) "Prin autonomie locala se intlege dreptul si capacitatea efectiva a autorităților administrației publice locale de a soluționa si de a gestiona, in numele si in interesul colectivităților locale pe care le reprezintă", de a iniția proiecte de hotărâri prin care se pot lua masuri de protecție a mediului, a calității vieții oamenilor in ceea ce privește explorarea, dezvoltarea si exploatarea gazelor de sist prin metode neconventionale, hotărâri ce pot întregi cadrul legislativ al României, in situații de interes local, mai mult de atat in legislația României nu exista prevederi in nici un fel pentru extragerea neconventionala si gazelor si petrolierului de sist, legea reglementând numai o procedura convenționala. Potrivit art. 4 alin. (2) din legea 215/2001, "Autonomia locala privește organizarea, funcționarea, competențele si atribuțiile, precum si gestionarea resurselor care, potrivit legii, aparțin comunei, orașului, municipiului sau județului."

Potrivit art. 5 alin. (2), "Autonomia locala conferă autorităților administrației publice locale dreptul ca, in limitele legii, sa aiba inițiativă in toate domeniile, cu excepția celor care sunt date in mod expres in competenta altor autorități publice."

Prezintă câteva din argumentele juridice si "documentația" ce a fost la baza emiterii hotărârii nr. 2 din 30.01.2013.

A susținut Instituția Prefecturii, printre altele, ca și-ar fi depășit atribuțiile, invocând prevederile art. 36 din legea 215/2001.

Nu intlege logica acestui demers din moment ce in cuprinsul acestui articol 36 este specificat in mod clar si fara echivoc faptul ca:

Consiliul local are inițiativa si hotărăște toate problemele de interes local.

Consiliul local are următoarele categorii de atribuții:

atribuții privind dezvoltarea economică socială si de mediu comunei.

atribuții privind administrarea domeniului public si privat al comunei.

Alineatul (5) din același articol 36 prevede:

In exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (2), consiliul local:

a) hotărăște darea in administrare, concesionare, sau inchirierea bunurilor proprietate publică si privată a comunei;

b) hotărăște vânzarea, concesionarea si încredințarea bunurilor de drept public ce aparțin comunei.

Potrivit art. 45 alin (2) litera e): "Se adopta cu votul majorității consilierilor locali in funcție, următoarele hotărâri ale consiliului local: e) hotărâri privind organizarea si dezvoltarea urbanistică a localităților si amenajarea teritoriului."

Si din acest punct de vedere hotărârea data indeplinește condițiile speciale de legalitate.

Prin alt argument in susținerea competenței decizionale pe care o are Consiliul Local este si art. 10 din legea 215/2001 care prevede ca: " Autoritățile administrației publice locale administrează sau, după caz, dispun de resursele

financiare, precum si de lunurile proprietate publica sau privata ale comunelor, orașelor, municipiilor si județelor, in conformitate cu principiul autonomiei locale.

A învățat Prefectura ca doar Statul este singurul care poate avea in proprietate resursele. Ceea ce a făcut Consiliul Local prin hotărâre este un act de administrare, iar Consiliul Local prin organele sale componente si de conducere reprezintă Statul in sine. Din punctul său de vedere hotărârea nr. 2 din 30.01.2013 indeplinește toate cerințele de legalitate, aceasta a fost data in unanimitate.

Motivul principal ce a stat la baza acestei hotărâri este reprezentant de faptul că a primit numeroase semnale negative cu privire la pericolul pe care il reprezintă exploatarea prin metode neconventionale a resurselor de gaze de sist. Analizând riscurile pe care o astfel de metoda le presupune, venind in sprijinul cetățenilor, a hotărât sa adopte aceasta hotărâre, in calea practicii intempestive de explorare si exploatare a gazelor de sist prin metoda neconventională.

Având in vedere documentația „Impactul extracției gazelor de șist și a petrolului de șist asupra mediului și a sănătății umane” elaborată de Direcția Generală Politici Interne, Departamentul Tematic Politici economice și științifice, Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranța alimentelor, la capitolul 2.6.3. concluzionează impactul asupra calității sanatatii oamenilor, ca fiind unul deosebit de periculos si ca acest studiu este asimilat si aprobat de PARLAMENTUL U.E., este necesara si armonizarea legislației din România cu cea din statele membre .

In aprilie 2011, a fost publicat in Statele Unite un prim studiu complet privind "substanțele chimice utilizate in fracturarea hidraulica". "Intre 2005 si 2009, cele 14 companii de petrol si gaze au utilizat peste 2500 de proceduri de fracturare hidraulica ce conțin 750 de substanțe chimice si alti compuși. Printre aceste 750 de substanțe chimice se regăsesc numeroși poluanți atmosferici periculoși si produse cancerigene pentru om (exemplul documentarului specifica domeniul gazelor de sist).

Având in vedere textele mai sus indicate, consideră că sunt pe deplin abilități sa gestioneze asa cum considera toate problemele ce apar pe ordinea de zi si mai mult decât atat prin mandatul prin care a fost investit, are datoria către comuna de a informa corect si de a lua masuri acolo unde se constată ca există o problema sau iminentă apariție vreunei stări de pericol pentru sănătatea locuitorilor ori a integrității mediului.

In aplicarea prevederilor Directivei Consiliului 85/337/CEE, procedura de emitere a acordului de mediu se desfășoară după emiterea certificatului de urbanism, anterior depunerii documentației pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții la autoritatea administrației publice competente.

In vederea satisfacerii cerințelor cu privire la procedura de emitere a acordului de mediu, autoritatea competenta pentru protecția mediului stabilește mecanismul asigurării consultării publice, centralizării opțiunilor publice si al formulării unui punct de vedere oficial cu privire la realizarea investiției in acord cu rezultatele consultării publice.

Pentru toate motivele invocate, solicită respingerea contestației formulată de Instituția Prefectului, precum si menținerea hotărârii nr. 2 din 30.01.2013, ca fiind temeinica si legala.

In legătura cu note privind documentele ce au stat la baza hotărârii:

In faza elaborării inițiativei adoptării unei astfel de hotărâri, expunere de motive, puncte de vedere, a avut în vedere documente specifice domeniului exploatarii gazelor de șist (vom anexa copii).

In faza adoptării efective a hotărârii: art. 4 din legea 90/1991, legea 215/2001, respectiv: art. 2 alin (1), art. 3, art. 41, art. 5, art. 36, art. 45.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța constată următoarele:

Prin Hotărârea nr. 2 din 30.01.2013, Consiliul local al comunei Coroiești a hotărât următoarele:

1. interzicerea explorării, dezvoltării, exploatarii gazelor de șist prin metoda neconvențională pe teritoriul comunei Coroiești, județul Vaslui;

2. interzicerea dării în administrare, concesionare sau închiriere a terenurilor, proprietatea publică a comunei, în scopul explorării, dezvoltării, exploatarii gazelor de șist prin metoda neconvențională;

3. interzicerea vânzării, concesionării sau închirierii a terenurilor, proprietatea privată a comunei, pe care urmează a fi efectuate lucrări de explorare, dezvoltare, exploatare gazelor de șist prin metoda neconvențională;

4. interzicerea folosirii drumurilor de exploatație aflate pe domeniul public și privat al comunei Coroiești, în scopul explorării, dezvoltării, exploatarii gazelor de șist prin metoda neconvențională;

5. interzicerea eliberării de avize, certificate de urbanism și autorizații de construire în vederea amplasării de construcții, sonde de extracție a gazelor de șist.

Această hotărâre a avut la bază opinia științifică a prof. dr. Vlad Codrea, astfel cum rezultă din preambulul hotărârii.

Exceptia tardivitării actiunii va fi respinsă pentru că actiunea a fost introdusă în termenul de 6 luni de la momentul când reclamantul a cunoscut de existența hotărârii, cu respectarea art. 11 alin 3 din legea 554/2004. În cauză reclamantul a cunoscut de existența hotărârii la data de 6.02.2013 (fila 7) iar actiunea a fost introdusă la 4.07.2013, în cursul termenului de 6 luni.

Exceptia lipsei interesului a Prefectului va fi respinsă.

Potrivit art. 3 alin 1 din legea 554/2004 prefectul poate ataca direct în fața instanței de contencios administrativ actele emise de autoritățile administrației publice locale, dacă le consideră nelegale; din continutul acestui text nu rezultă necesitatea probării de către prefect a interesului. Potrivit legii s-a conferit calitate procesuală activă, și implicit interes Prefectului, în virtutea apărării un interes general și a atribuției prevăzute de legea 340/2004 de verificare a legalității actelor administrative locale.

Pe fond se retine:

Această hotărâre este nelegală pentru că părâțul în calitate de autoritate publică locală și-a depășit competența când a interzis exploatarea gazelor de șist care reprezintă domeniu public al statului.

Potrivit dispozițiilor art. 3 alin. 2 și anxei I din Legea privind bunurile proprietate publică nr. 213/1998, sunt domeniu public al statului bogățiile subsolului, în stare de zăcământ, fac obiectul exclusiv al proprietății publice a statului.

Potrivit anexei III al legii 213/1998 domeniul public la comunelor, oraselor si al municipiilor il pot constitui bogătiile de orice natură ale subsolului, in stare de zăcământ, dacă nu au fost declarate de interes national.

Art. 1 din legea 238/2004 prevede :

„(1) Resursele de petrol situate în subsolul țării și al platoului continental românesc al Mării Negre, delimitat conform principiilor dreptului internațional și convențiilor internaționale la care România este parte, fac obiectul exclusiv al proprietății publice și aparțin statului român.”

Definitia petrolului este data de art. 1 alin 2 din acelasi act normativ in sensul că „reprezintă substanțele minerale combustibile constituite din amestecuri de hidrocarburi naturale, acumulate în scoarța terestră și care, în condiții de suprafață, se prezintă în stare gazoasă, sub formă de gaze naturale, sau lichidă, sub formă de țăței și condensat.”

Din definitia gazelor de sist, din dictionarul explicativ, rezultă că acestea sunt formațiuni de hidrocarburi, care sunt disperse in sol si care necesită metode neconvenționale pentru extragere.

Din definitia gazelor de sist rezultă că acestea sunt acoperite de definitia petrolului si in consecință reprezintă domeniu public al statului potrivit art. 1 din legea 238/2004.

Prin lege s-a stabilit că petrolul, inclusiv gazele de sist, sunt domeniu public al statului.

In cauză pârâtul nu avea dreptul de a hotărî cu privire la interzicerea exploatarii.

Din art. 27 coroborat cu 53 din legea 238/2004 rezultă că operațiunile petroliere, inclusiv bunurile necesare realizării acestor operațiuni aflate in proprietate publică se concesionează de către autoritatea competentă, respectiv Autoritatea Națională pentru Reșurse Minerale, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, in subordinea Guvernului.

In baza art. 31 din legea 238/2004 se incheie un acord petrolier care reprezintă actul juridic încheiat între Autoritatea Națională pentru Reșurse Minerale și una sau mai multe persoane juridice române ori străine, în vederea efectuării de operațiuni petroliere și a concesiunii bunurilor necesare realizării acestora; acest acord petrolier intră in vigoare după aprobarea de către Guvern.

Pârâtul s-a prevalat de prevederile art. 36 alin 5 lit. a din legea 215/2001 care prevede” În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (2) lit. c), consiliul local:

a) hotărăște darea în administrare, concesionarea sau închirierea bunurilor proprietate publică a comunei, orașului sau municipiului, după caz, precum și a serviciilor publice de interes local, în condițiile legii”.

In cauză gazele de sist nu sunt domeniu public al comunei, pentru ca pârâtul in virtutea acestui text legal să interzică exploatarea.

Consiliul local este un organ deliberativ de la nivelul unității administrativ teritoriale si nu reprezintă statul cum sustine pârâtul.

Intrucât pârâtul si-a depăsit atributiile prevăzute de art. 36 din legea 215/2001, hotărând cu privire la un bun care nu este domeniu public al unității administrativ teritoriale, rezultă că primul punct al hotărârii este nelegal.

Punctele 2, 3 si 4 din hotărâre cu privire la interzicerea dării în administrare, concesionare sau închiriere a terenurilor, proprietatea publică a comunei, respectiv vânzarea, concesionarea si închirierea de teren proprietate privată a comunei si folosirea drumurilor domeniu public sau privat al comunei, în scopul explorării, dezvoltării, exploatarii gazelor de șist prin metoda neconvențională sunt nelegale pentru că se incalcă prevederile art. 7 si urm. din 238/2004 cu privire la dreptul de servitute legală.

Din preambulul hotărârii nu rezultă a fi existat vreo cerere de luare in administrare, concesionare sau inchiriere teren pentru a fi emisă o asemenea hotărâre. In cauză nu există vreun mobil concret cu privire la pct. 2, 3 si 4.

Aceste articole sunt nelegale pentru că potrivit art. 7 din legea 238/2004 „asupra terenurilor, altele decât cele declarate de utilitate publică, necesare accesului în perimetrele de explorare sau exploatare și asupra terenurilor necesare oricăror activități pe care acestea le implică, altele decât cele declarate de utilitate publică, se instituie, în favoarea titularului, un drept de servitute legală” care se poate stabili prin convenție sau prin hotărâre judecătorească.

Prin aceste puncte ale hotărârii s-ar putea ajunge la situații de incalcare prevederile cu privire la servitutea legală.

In functie de o situatie concreta pârâtul poate hotărî cu privire la terenul proprietatea privată sau publică a unității administrativ teritorială; in acea situatie concreta pârâtul va aprecia in functie de interesul local, astfel incât să nu se incalce si servitutea legală.

Punctul 4 din hotărârea contestată privind interzicerea eliberării de avize, certificate de urbanism și autorizații de construire în vederea amplasării de construcții, sonde de extracție a gazelor de șist este nelegal pentru că se incalcă competența prevăzută de art. 4, respectiv 6 alin. 2 din legea 50/1991.

ART. 4 din legea 50/1991 prevede că „Autorizațiile de construire se emit de președinții consiliilor județene, de primarul general al municipiului București, de primarii municipiilor, sectoarelor municipiului București, ai orașelor și comunelor pentru executarea lucrărilor definite la art. 3” iar art. 6 alin 2 prevede că certificatele de urbanism se emit de aceleasi autorități prevăzute de art. 4. In consecință pârâtul nu are atributii de a emite asemenea certificate, autorizatii iar cu privire la avize nu există vreo atributie a pârâtului de a emite asemenea acte.

Potrivit art. 36 din legea 215/2001 rezultă că pârâtul are atributii de avizare sau aprobatie a documentațiilor de amenajare a teritoriului și urbanism ale localităților, așa cum sunt definite de art. 39 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului; această atributie nu presupune și eliberarea de autorizații de construire.

In consecință si cu privire la acest articol din hotărâre pârâtul si-a depășit atributiile administrative.

Pentru incălcarea legii 238/2004, a legii 213/1998 si a legii 50/1991 se va admite actiunea si se va anula hotărârea de Consiliu local.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge exceptiile tardivităii si lipsei interesului.

Admite actiunea formulată de reclamantul Prefectul Judetului Vaslui in contradictoriu cu Consiliul local Coroiesti.

Anulează hotărârea nr. 2 din 30.01.2013 a Consiliului local Coroiesti.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare cale de atac ce se depune la prezenta instantă.

Pronuntată in sedintă publică azi, 16.09.2013.

R OMÂNIA

TRIBUNALUL VASLUI
SECTIJA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 1928/C.A./2013

Şedința publică de la 30 Septembrie 2013

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol pronunțarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant PREFECTUL JUDEȚULUI VASLUI, cu sediul în Vaslui, str. Ștefan cel Mare nr. 79, jud. Vaslui și pe părât CONCILIUL LOCAL AL COMUNEI BĂCANI, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, lipsesc părțile.

Mersul dezbatelor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 23.09.2013, care face parte integrantă din prezența sentință și când, din lipsă de timp pentru deliberare, s-a amânat pronunțarea pentru astăzi, 30.09.2013, dându-se soluția de față;

INSTANȚA,

Asupra cererii de față,

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe cu nr. 2658/89/2013 reclamantul Prefectul Județul Vaslui a chemat în judecată părâtul Consiliul local al comunei Băcani, jud. Vaslui solicitând anularea Hotărârii Consiliului local al comunei Băcani nr. 8/29.06.2012 privind interzicerea explorării-dezvoltării-exploatării gazelor de șist prin metoda neconvențională pe teritoriul comunei Băcani.

În motivarea acțiunii arată că prin Hotărârea nr. 8 din 29.06.2012, Consiliul local al comunei Băcani a hotărât următoarele:

- interzicerea explorării, dezvoltării, exploatarii gazelor de șist prin metoda neconvențională pe teritoriul comunei Băcani, județul Vaslui;

- interzicerea dării în administrare, concesionare sau închiriere a terenurilor, proprietatea publică a comunei, în scopul explorării, dezvoltării, exploatarii gazelor de șist prin metoda neconvențională;

- interzicerea vânzării, concesionării sau închirierii a terenurilor, proprietatea publică sau privată a comunei, pe care urmează a fi efectuate lucrări de explorare, dezvoltare, exploatare gazelor de șist prin metoda neconvențională;

- interzicerea eliberării de avize, certificate de urbanism și autorizații de construire în vederea amplasării de construcții, sonde de extracție a gazelor de șist.

Prin adresa nr. 1575/16.05.2013, Instituția Prefectului - Județul Vaslui a solicitat Consiliului local al comunei Băcani reanalizarea Hotărârii nr. 8/29.06.2012 și revocarea acesteia în prima ședință a consiliului local, motivat de faptul că, prin adoptarea acestei hotărâri, consiliul local și-a depășit competența materială, printre atribuțiile prevăzute de art. 36 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, neregăsindu-se și aceea având ca obiect bogățiile subsolului care fac obiectul exclusiv al proprietății publice a statului.

Potrivit dispozițiilor art. 136 alin. 3 din Constituția României, republicată, coroborate cu cele ale art. 3 alin. 2 din Legea privind bunurile proprietate publică nr. 213/1998, bogățiile de interes public ale subsolului fac obiectul exclusiv al proprietății publice a statului și nu al unității administrative-teritoriale. Statul este singurul subiect de drept care poate avea în proprietate resursele subsolului și singurul care asigură și reglementează exploatarea acestora. Unitățile administrative-teritoriale pot fi titulare ale dreptului de proprietate publică numai asupra unor bunuri în privința cărora, prin lege organică, s-a dispus că fac obiectul exclusiv al proprietății lor publice. Or, în lipsa unei astfel de legi organice, hotărârea adoptată de Consiliul local al comunei Băcani este lipsită de temei legal.

Pentru a fi valabil, actul administrativ trebuie emis de către autoritatea competentă și în limitele competenței sale. Or, bogățiile statului reprezintă o problemă de interes național, nu de interes local, motiv pentru care actul decizional nu poate să aparțină decât autorităților publice statale abilitate și nicidcum vreunei autorități locale.

În ceea ce privește prevederile art. 4 al Hotărârii nr. 8/2012 referitoare la interzicerea eliberării de avize, certificate de urbanism și autorizații de construire, apreciem că acestea exced cadrului legal, respectiv Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit acestei legi, autorizația de construire se emite numai dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile cerute de lege (alin.9 al art.7). Nerespectarea termenelor legale referitoare la emiterea autorizației atrage răspunderea materială, contravențională, civilă și penală, după caz, a persoanelor fizice cu atribuții în domeniu.

Totodată, consiliul local nu are abilitarea de a interzice eliberarea certificatului de urbanism. Prin acest act se aduce la cunoștința solicitantului cerințele urbanistice și lista cuprinzând avizele și acordurile legale necesare. Mai mult, refuzul emiterii certificatului de urbanism constituie, potrivit art. 24 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 50/1991, infracțiune.

Menționează că, potrivit art. 5 din legea amintită mai sus, avizele și acordurile stabilite prin certificatul de urbanism se solicită de către investitor/beneficiar și se obțin de la autoritățile competente în domeniu înaintea depunerii documentației pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții la autoritățile administrației publice competente.

Este adevărat că, potrivit Legii nr. 215/2001 privind administrația publică locală, consiliul local are dreptul de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, treburile publice, însă numai cu respectarea legii. Eliberarea autorizațiilor de construire nu cade în sarcina autorității publice locale deliberative. Potrivit art. 36 din lege, în sfera atribuțiilor privind administrarea domeniului public și privat al unității administrativ-teritoriale intră, printre altele, doar avizarea sau aprobarea documentațiilor de amenajare a teritoriului și urbanism ale localităților, aşa cum sunt definite de art. 39 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului, nu și eliberarea de autorizații de construire.

Având în vedere situația de fapt prezentată, solicită anularea Hotărârii Consiliului local al comunei Băcani nr. 8/29.06.2012 privind interzicerea explorării-dezvoltării-exploatării gazelor de șist prin metoda neconvențională pe teritoriul comunei Băcani.

In drept invocă dispozițiile art. 1 alin. 8 și ale art. 3 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Cererea este scutită de plata taxei judiciare de timbru, conform art. 3 din Legea 554/2004.

În dovedire a depus înscrișuri.

Pârâtul Consiliul Local Băcani, corn. Băcani, Județul Vaslui, legal citat, a depus întâmpinare solicitând respingerea cererii de chemare în judecata formulate de reclamanta și menținerea hotărârii atacate (nr. 8 din 29.06.2012), ca fiind temeinica, legală și în concordanță cu legislația în vigoare având în vedere următoarele considerente:

1. In primul rand, pe cale de excepție înțelege sa invoce excepția lipsei de interes in promovarea acestei acțiuni, in condițiile in care, prin hotărârea pe care a dat-o nu a afectat in nici un fel Instituția Prefectului, nu a produs nici o vătămare acestei Instituții, si nu a afectat interesul legitim al vreunei entități sau persoane. In alta ordine de idei, Legea Contenciosului Administrativ, in art. 1 alin (I). prevede ca: "Orice persoana care se considera vătămată intr-un drept al sau, ori intr-un interes legitim, de către o autoritate publică se poate adresa Instanței de contencios Administrativ"

Solicită ca reclamantul să nominalizeze care este vătămarea pe care a suferit-o, să facă dovada acestei vătămări.

Dat fiind faptul ca textul de lege (art. 1, alin [1] din Legea contenciosului administrativ) condiționează adresabilitatea unei astfel de cereri de vătămare într-un drept personal, consideră că în spate de fata lipsește cu desăvârșire vătămarea, de unde reiese în mod evident că Prefectura nu are nici calitate, nici interes, în promovarea unei astfel de acțiuni.

2.Pe fondul cauzei:

1.Consiliul Local Băcani a adoptat hotărârea nr. 8 din 29.06.2012. în deplină legalitate și având toate competențele pe care legea le impun.

Potrivit art. 4 alineat (1) litera e) "Autorizațiile de construire se emit de primarii comunelor, pentru lucrările ce se executa in teritoriul administrativ al acestora."

Potrivit art. 2 alin. (1) din Legea 215/2001 ") Administrația publica in unitățile administrativ-teritoriale se organizează si funcționează in temeiul principiilor descentralizării, autonomiei locale si deconcentrării....". Potrivit art. 3 alin (1) "Prin autonomie locala se înțelege dreptul si capacitatea efectiva a autorităților administrației publice locale de a soluționa si de a gestiona, in numele si in interesul colectivităților locale pe care le reprezintă."

Potrivit art. 4 alin. (2) din Legea 215/2001, "Autonomia locala privește organizarea, funcționarea, competentele si atribuțiile, precum si gestionarea resurselor care, potrivit legii, aparțin comunei, orașului, municipiului sau județului."

Potrivit art. 5 alin. (2), "Autonomia locala conferă autorităților administrației publice locale dreptul ca, in limitele legii, sa aiba inițiative in toate domeniile, cu excepția celor care sunt date in mod expres in competenta altor autorități publice."

Acestea sunt doar câteva din argumentele juridice si "documentația" ce a fost la baza emiterii hotărârii nr. 8 din 29.06.2012.

A susținut Instituția Prefecturii, printre altele, ca și-ar fi depășit atribuțiile, invocând prevederile art. 36 din Legea 215/2001.

Nu intlege logica acestui demers din moment ce in cuprinsul acestui articol 36 este specificat in mod clar si fara echivoc faptul ca:

1. Consiliul local are inițiativa si hotărăște toate problemele de interes local.

2. Consiliul local are următoarele categorii de atribuții:

b) atribuții privind dezvoltarea economica sociala si de mediu comunei.

c) atributii privind administrarea domeniului public si privat al comunei.

Alineatul (5) din același articol 36 prevede:

In exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (2). consiliul local:

a) hotaraste darea in administrare, concesionare, sau închirierea bunurilor proprietate publica a comunei;

b) hotaraste vânzarea, concesionarea

Potrivit art. 45 alin (2) litera e): "Se adopta cu votul majorității consilierilor locali in funcție următoarele hotărâri ale consiliului local: e)hotarari privind organizarea si dezvoltarea urbanistica a localităților si amenajarea teritoriului."

Si din acest punct de vedere hotărârea data îndeplinește condițiile speciale de legalitate.

Un alt argument in susținerea competentei decizionale pe care o are Consiliul Local este si art. 10 din Legea 215/2001 care prevede ca:" Autoritățile administrației publice locale administrează sau, dupa caz. dispun de resursele financiare, precum si de bunurile proprietate publica sau privata ale comunei."

A învaderat Prefectura ca doar Statul este singurul care poate avea în proprietate resursele. Ceea ce a făcut Consiliul Local prin hotărâre este un act de administrare, iar Consiliul Local prin organele sale componente si de conducere poate

dispune de aceste bunuri, hotărârea din 29.06.2012 indeplinind toate cerințele de legalitate.

In susținerea acestei legalități, arată și faptul ca prin Constituție se stabilește și regimul general al proprietății la art. 136:

(1) Proprietatea este publică sau privată.

(2) Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

(3) Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

(4) Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.

(5) Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice."

Delimitarea între proprietatea publică a statului și cea a unităților administrativ teritoriale este făcută de către legea nr. 213/1998 la ART. 3:

(1) Domeniul public este alcătuit din bunurile prevăzute la art. 135 alin. (4) din Constituție, din cele stabilite în anexa care face parte integranta din prezenta lege și din orice alte bunuri care, potrivit legii sau prin natura lor, sunt de uz sau de interes public și sunt dobândite de stat sau de unitățile administrativ-teritoriale prin modurile prevăzute de lege.

(2) Domeniul public al statului este alcătuit din bunurile prevăzute la art. 135 alin. (4) din Constituție, din cele prevăzute la pct. I din anexa, precum și din alte bunuri de uz sau de interes public național, declarate ca atare prin lege.

(3) Domeniul public al județelor este alcătuit din bunurile prevăzute la pct. II din anexa și din alte bunuri de uz sau de interes public județean, declarate ca atare prin hotărâre a consiliului județean, dacă nu sunt declarate prin lege bunuri de uz sau de interes public național.

(4) Domeniul public al comunelor, al orașelor și al municipiilor este alcătuit din bunurile prevăzute la pct. III din anexa și din alte bunuri de uz sau de interes public local, declarate ca atare prin hotărâre a consiliului local, dacă nu sunt declarate prin lege bunuri de uz sau de interes public național ori județean.

Punctul III din Anexa stabilește explicit la punctul 5 regimul juridic al resurselor care nu sunt declarate prin lege de interes național, cum ar fi gazele de șist:

Domeniul public local al comunelor, orașelor și municipiilor este alcătuit din următoarele bunuri:

1. drumurile comunale, vicinale și strazile; piețele publice, comerciale, târgurile, oboarele și parcurile publice, precum și zonele de agrement;

2. lacurile și plajele care nu sunt declarate de interes public național sau județean;

3. rețelele de alimentare cu apă, canalizare, termoficare, stațiile de tratare și epurare a apelor uzate, cu instalațiile, construcțiile și terenurile aferente;

4. terenurile si clădirile in care isi desfășoară activitatea consiliul local si primăria, precum si instituțiile publice de interes local, cum sunt: teatrele, bibliotecile, muzeele, spitalele, policlinicile si altele asemenea;

5. locuințele sociale;

6. statuile si monumentele, daca nu au fost declarate de interes public național;

8. bogățiile de orice natura ale subsolului, in stare de zăcământ, daca nu au fost declarate de interes public național;

9. terenurile cu destinație forestiera, daca nu fac parte din domeniul privat al statului si daca nu sunt proprietatea persoanelor fizice ori a persoanelor juridice de drept privat;

10. cimitirele orășenești si comunale, în conformitate cu art.2 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, care reia parțial textul art. 120 din Constituția României, administrația publică in unitățile administrativ-teritoriale se organizează si funcționează in temeiul principiilor descentralizării, autonomiei locale, deconcentrării serviciilor publice, eligibilității autorităților administrației publice locale, legalității si al consultării cetățenilor în soluționarea problemelor locale de interes deosebit.

Principiile de organizare ale administrației publice in România, reglementate constituțional si organic, au la baza prevederile stabilite prin Carta europeană a autonomiei locale, adoptata la Strasbourg la 15 octombrie 1985 si adoptata in dreptul intern prin Legea nr. 199/1997, publicata în Monitorul Oficial, nr. 331 din 26/1 1/1997.

Principiul autonomiei locale se refera la organizarea, funcționarea, competentele si atribuțiile, precum si gestionarea resurselor care, potrivit legii, aparțin comunei, orașului sau județului. Ea reprezintă dreptul si capacitatea efectivă a art. 4 (2) al Legii administrației publice locale nr. 215/2001 a autorităților administrației publice locale de a rezolva si de a gestiona, potrivit legii, in nume propriu si sub responsabilitatea lor, o parte importantă a treburilor publice, in interesul colectivităților locale, pe care le reprezintă.

Potrivit Cartei europene a autonomiei locale, autonomia locală reprezintă dreptul si capacitatea efectiva ale autorităților administrației publice locale de a soluționa si de a gestiona, în cadrul legii, in nume propriu si în interesul populației locale, o parte importantă a treburilor publice. Acest drept se exercita de consilii prin vot liber, secret, egal, direct si universal. Această dispoziție nu aduce atingere în nici un fel, posibilității de a recurge la adunări cetățenești, referendum sau orice altă formă de participare directă a cetățenilor, acolo unde aceasta este permisa de lege.

Principiul autonomiei locale, sau principiul liberei administrațri, cum mai este denumit în dreptul comparat, este consacrat în primul rand de Constituția României, în art. 120 alin. I.

În considerarea dispozițiilor Cartei europene a autonomiei locale, ratificata de România prin Legea nr. 199/1997, conform cărora „Principiul autonomiei locale trebuie sa fie recunoscut în legislația internă și, pe cat posibil, în Constituție” (art. 2 - Fundamentarea constitucională si legală a autonomiei locale), Constituția se rezuma doar la proclamarea principiului, lasand în seama legii organice (la care face trimitere art. 73 alin.3 lit. o), reglementarea formelor concrete de realizare a acestuia. Legea

organica de care face vorbire Constituția ramane, în măsura în care nu contravine dispozițiilor actului fundamental astfel cum a fost revizuit, Legea nr.215/2001, lege pe care instituția noastră nu a incalcat-o.

Motivul principal ce a stat la baza acestei hotărâri îl reprezintă faptul că s-au primit numeroase semnale negative cu privire la pericolul pe care îl reprezintă exploatarea prin metoda hidraulică a resurselor de gaze de sist. Vazand intenția manifestă a Companiei Chevron de a concesiona și exploata resursele teritoriului pe care îl administrează și înțelegând riscurile majore pe care o astfel de metoda le presupune, la solicitarea și în sprijinul cetățenilor noștri, a hotărât să adopte aceasta hotărâre, în calea practicii intempestive de ocupare și exploatare, pe care Compania Chevron o utilizează.

In aprilie 2011, a fost publicat în Statele Unite un prim studiu complet privind "substanțele chimice utilizate în fracturarea hidraulică". "Între 2005 și 2009, cele 14 companii de petrol și gaze au utilizat peste 2500 de proceduri de fracturare hidraulică ce conțin 750 de substanțe chimice și alți compuși. Printre aceste 750 de substanțe chimice se regăsesc numeroși poluanți atmosferici periculoși și produse cancerigene pentru om (exemplul documentarului specifică domeniul gazelor de sist).

Având în vedere riscurile mai sus indicate, consideră că sunt pe deplin abilități să gestioneze asta cum consideră, toate problemele ce se înscriu pe ordinea de zi și mai mult decât atât prin mandatul prin care a fost investit, are datoria către comuna de a informa corect și de a lua măsuri acolo unde se constată că există o problemă sau iminentă apariție vreunei stări de pericol pentru sănătatea locuitorilor ori a integrității mediului.

In aplicarea prevederilor Directivei Consiliului 85/337/CEE, procedura de emitere a acordului de mediu se desfășoară după emitera certificatului de urbanism, anterior depunerii documentației pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții la autoritatea administrației publice competente.

In vederea satisfacerii cerințelor cu privire la procedura de emitere a acordului de mediu, autoritatea competenta pentru protecția mediului stabilește mecanismul asigurării consultării publice, centralizării opțiunilor publice și al formulării unui punct de vedere oficial cu privire la realizarea investiției în acord cu rezultatele consultării publice.

Pentru toate motivele invocate, solicită respingerea contestației.

În cauză s-a administrat proba cu înscrисuri.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța constată următoarele:

Prin Hotărârea nr. 8 din 29.06.2012, pârâtul Consiliul local al comunei Băcani a hotărât următoarele:

- interzicerea explorării, dezvoltării, exploatarii gazelor de sist prin metoda neconvențională pe teritoriul comunei Băcani, județul Vaslui;

- interzicerea dării în administrare, concesionare sau închiriere a terenurilor, proprietatea publică a comunei, în scopul explorării, dezvoltării, exploatarii gazelor de sist prin metoda neconvențională;

- interzicerea vânzării, concesionării sau închirierii a terenurilor, proprietatea publică sau privată a comunei, pe care urmează să fie efectuate

lucrări de explorare, dezvoltare, exploatare gazelor de șist prin metoda neconvențională;

- interzicerea eliberării de avize, certificate de urbanism și autorizații de construire în vederea amplasării de construcții, sonde de extracție a gazelor de șist.

Exceptia lipsei intersului Prefectului va fi respinsă.

Potrivit art. 3 alin 1 din legea 554/2004 prefectul poate ataca direct în fața instanței de contencios administrativ actele emise de autoritățile administrației publice locale, dacă le consideră nelegale; din continutul acestui text nu rezultă necesitatea probării de către prefect a interesului. Potrivit legii s-a conferit calitate procesuală activă Prefectului în virtutea apărării unui interes general și a atributiei prevăzute de legea 340/2004 de verificare a legalității actelor administrative locale.

Pe fond se retine:

Această hotărâre este nelegală pentru că pârâul în calitate de autoritate publică locală și-a depășit competența când a dispus exploatarea gazelor de șist care reprezintă domeniu public al statului.

Potrivit dispozițiilor art. 3 alin. 2 și anexei I din Legea privind bunurile proprietate publică nr. 213/1998, sunt domeniu public al statului bogățiile subsolului, în stare de zăcământ fac obiectul exclusiv al proprietății publice a statului.

Potrivit anexei III al legii 213/1998 domeniul public la comunelor, orașelor și al municipiilor îl pot constitui bogățiile de orice natură ale subsolului, în stare de zăcământ, dacă nu au fost declarate de interes național.

Art. 1 din legea 238/2004 prevede:

„(1) Resursele de petrol situate în subsolul țării și al platoului continental românesc al Mării Negre, delimitat conform principiilor dreptului internațional și convențiilor internaționale la care România este parte, fac obiectul exclusiv al proprietății publice și aparțin statului român.”

Definitia petrolului este dată de art. 1 alin 2 din același act normativ în sensul că „reprezintă substanțele minerale combustibile constituite din amestecuri de hidrocarburi naturale, acumulate în scoarța terestră și care, în condiții de suprafață, se prezintă în stare gazoasă, sub formă de gaze naturale, sau lichidă, sub formă de țitei și condensat.”

Din definitia gazelor de șist rezultă că acestea sunt formațiuni de hidrocarburi, care sunt dispersate în sol și care necesită metode neconvenționale pentru extragere.

Din definitia gazelor de șist rezultă că acestea sunt acoperite de definitia petrolului și în consecință reprezintă domeniu public al statului potrivit art. 1 din legea 238/2004.

In cauză pârâul nu avea dreptul de a hotărî cu privire la interzicerea exploatarii.

Din art. 27 coroborat cu 53 din legea 238/2004 rezultă că operațiunile petroliere, inclusiv bunurile necesare realizării acestor operațiuni aflate în proprietate publică se concesionează de către autoritatea competentă, respectiv Autoritatea Națională pentru Rezurse Minerale, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului.

In baza art. 31 din legea 238/2004 se incheie un acord petrolier care reprezintă actul juridic încheiat între Autoritatea Națională pentru Resurse Minerale și una sau mai multe persoane juridice române ori străine, în vederea efectuării de operațiuni petroliere și a concesiunii bunurilor necesare realizării acestora; acest acord petrolier intră în vigoare după aprobarea de către Guvern.

Părâtul s-a prevalat de prevederile art. 36 alin. 5 lit. a din legea 215/2001 care prevede "În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (2) lit. c), consiliul local: hotărăște darea în administrare, concesionarea sau închirierea bunurilor proprietate publică a comunei, orașului sau municipiului, după caz, precum și a serviciilor publice de interes local, în condițiile legii".

In cauză gazele de șist nu sunt domeniu public al comunei, pentru că părâtul în virtutea acestui text legal să interzică exploatarea.

Consiliul local este un organ deliberativ de la nivelul unității administrativ teritoriale și poate hotărî numai cu privire la bunurile proprietate publică locală.

Intrucât părâtul și-a depășit atributiile prevăzute de art. 36 din legea 215/2001, hotărând cu privire la un bun care nu este domeniu public al unității administrativ teritoriale, rezultă că primul punct al hotărârii este nelegal.

Punctele 2 și 3 din hotărâre cu privire la interzicerea dării în administrare, concesionare sau închiriere a terenurilor, proprietatea publică a comunei, respectiv vânzarea, concesionarea și închirierea de teren proprietate privată a comunei în scopul explorării, dezvoltării, exploatarii gazelor de șist prin metoda neconvențională sunt nelegale pentru că se incalcă prevederile art. 7 și urm. din Legea 238/2004 cu privire la dreptul de servitute legală.

Din preambulul hotărârii nu rezultă a fi existat vreo cerere de luare în administrare, concesionare sau închiriere teren pentru a fi emisă o asemenea hotărâre. În cauză nu există vreun mobil concret cu privire la pct. 2 și 3.

Aceste articole sunt nelegale pentru că potrivit art. 7 din legea 238/2004 „asupra terenurilor, altele decât cele declarate de utilitate publică, necesare accesului în perimetrele de explorare sau exploatare și asupra terenurilor necesare oricăror activități pe care acestea le implică, altele decât cele declarate de utilitate publică, se instituie, în favoarea titularului, un drept de servitute legală” care se poate stabili prin convenție sau prin hotărâre judecătorească.

Prin aceste puncte ale hotărârii s-ar putea ajunge la situații de incalcare a prevederilor cu privire la servitutea legală.

In funcție de o situație concretă părâtul poate hotărî cu privire la terenul proprietatea privată sau publică a unității administrativ teritorială; în acea situație concretă părâtul va aprecia în funcție de interesul local, astfel încât să nu se incalce și servitutea legală.

Punctul 4 din hotărârea contestată privind interzicerea eliberării de avize, certificate de urbanism și autorizații de construire în vederea amplasării de construcții, sonde de extracție a gazelor de șist este nelegal pentru că se incalcă competența prevăzută de art. 4, respectiv 6 alin. 2 din legea 50/1991.

ART. 4 din legea 50/1991 prevede că „Autorizațiile de construire se emit de președinții consiliilor județene, de primarul general al municipiului București, de

primarii municipiilor, sectoarelor municipiului Bucureşti, ai oraşelor şi comunelor pentru executarea lucrărilor definite la art. 3" iar art. 6 alin 2 prevede că certificatele de urbanism se emit de aceleasi autorităti prevăzute de art. 4. In consecință pârâtul nu are atributii de a emite asemenea certificate, autorizatii iar cu privire la avize nu există vreo atributie a pârâtului de a emite asemenea acte.

In consecință si cu privire la acest articol din hotărâre pârâtul si-a depăsit atributiile administrative.

Pentru incălcarea legii 238/2004, a legii 213/1998 si a legii 50/1991 se va admite actiunea si se va anula hotărârea de Consiliu local.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:**

Respinge exceptia lipsei interesului.

Admite actiunea formulată de reclamantul Prefectul Judetului Vaslui in contradictoriu cu Consiliului local Băcani.

Anulează hotărârea nr. 8 din 29.06.2013 a Consiliului local Băcani.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare cale de atac ce se depune la prezenta instantă.

Pronuntată in sedintă publică azi, 30.09.2013.